

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΣΟΔΑΛΛΗ ΕΞ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

ΑΡΙΘ. 182. — 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 100

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εν Αθήναις. — Φρ. 10 —
ταίς ἐπαρχίαις. — 12 —
τῇ ἀλλοδαπῇ. — 20 —
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ ἀρχεῖται ἀπὸ
τῆς 1. Ianouariou ἐκάστου ἔτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
Ἐξ Ἀλβανίας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ γνωστὸς ἐπὶ φιλοπα-
τρίᾳ Ἰδμενέυς Βιττόρης συντάξας καὶ κατέθηκεν ἐπιστή-
μους τὴν διαθήκην αὐτοῦ, δι' ἣς ἐγκαθίστηται γενικὸν κληρο-
νόμος τῆς μεγάλης περιουσίας τῶν ὑπαρξαμένων τὰς
500.000 φράγκων, τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλη-
νικῶν γραμμάτων, κληροδοῦν ἀμὰ διάφορα ποσά εἰς φιλ-
ανθρωπικὰ καὶ εκπαιδευτικὰ καὶ ἄλλα ἔργα.
ὑπὲρ τοῦ συλλόγου. — Σωκράτης: διάφορα προσήνεκα
τὰ πρὸν δραχμῶν 900.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2152. Ἑστία. Ἐκδόσεις κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος Θ'. 22 Ianouariou 1880. Ἀριθ. 234 (182). Λεπτά 20.
Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόξ. Σαββίου, ἀριθ. 64.
40, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὁπα-
γραφῆς τοῦ Ἀνδρέου Μεταξά. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθι-
στορία Ε. Μαλὸ βραδεύεισα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας. Μεταφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἐν κοινωνίᾳ ζήτημα.
— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος: ἐπιτιμὸς πολίτης. — Ἐπιφανεῖς
ἀφ' ἡμερῶν. — Γνωμικὰ καὶ ἀνέκδοτα ἡλικίας τοῦ δαυὶδ Δα-
λα-Ροσσουκί. (Μεταφρ. Γ. Ζωχιού). — Ἀνέκδοτα πνεύματι.
— Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ
καὶ ἑβδόμη. — 2153. Λόγος ἐναρκτήριος τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐν Σύρῳ
Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Μεθοδίου Πα-
παναστασιόπουλου μέλους τῆς Κοσμητικῆς τῆς Σχολῆς, καὶ
λογοδῶσα ὑπὸ Νικολάου Παπαδῆ τοῦ ταμίου αὐτῆς. Ἐν
Ἐρμούπολει, τυπὸς «Προόδου», 1880, σ. 151. — 2154. Βίος
παράλληλος τοῦ Πλουτάρχου. Ὁ ἐν τοῖς Γυ-
μνασίοις διδασκόμενος. Τέχνης πρώτον. Ἀγίος Κλεομένης.
Μετὰ σχολίων ὑπὸ Μ. Γκιόλμα, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις,
τυπογραφεῖον. «Ὁ Παλαμήδης», 1880, 80, σ. 5 καὶ 107
ἄρ. 2, 50. — 2155. Beiträge zur Kenntnis des Vaterlandes
und der geographischen Verbreitung der Russkass-
tanie, des Nussbaums und der Buche. Von Th. von
Heldreich. Berlin 1879. σελ. 18, 80. [Τὴν σήμεριαν καὶ
τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὀνό τοῦ κ. Χελδράϊ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ
διατριβῇ πραγματευομένου ζητήματος. — Περὶ τῆς πα-
τρίδος καὶ τῆς γεωγραφικῆς διαδόσεως τῶν
ἐν ἡμῶν Ἰπποκαστανέας καρυδάς καὶ ὀξύας
ἀλλοιωτοῦ μόνον τῶν παρ' ἡμῖν θύναται νὰ κατανοήσῃται.
Καὶ ἡ διατριβὴ δὲ ἀποτεινέται κυρίως εἰς ἔθνη κατοικοῦντα
βοτανικὸν κύκλον. — Ὁ θετικὸς δογματὸς τῆς χώρας, ἀφ' ἧς αὐτὸν τι ἐξορρέσθη
καὶ διεσθῆναι ἀλλοχού εἶτε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶτε ἀπὸ ἄλλων
μέσων εἶτε ζήτημα τοσοῦτον πολὺ πλεονεκτήσει καὶ ἀποδο-
τεῖται ὥς ἐν τῶν διαγερσάτων, διότι καὶ πολλοὶ
ἡσυχάζοντες οὐχὶ λίαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τοῦτου.
Ἡ συμβουλὴ λοιπὸν αὐτῇ τοῦ κ. Χελδράϊ φαίνεται ἡμῖν
ἀνεκτιμητὴ, καθόσον πιθανώτατα ὁρίζει τὴν πατρίδα τῶν
ἐν ἡμῶν καρυδῶν, ἑλληνικῶν. — Ἀπορροιστὴν περιλήψιν
ταῖς περιεχομένους τοῦ φυλλαδίου κατὰ ὠριζόμεν ὁδε:
— Ὁ γεωμῆδης: Ἡ ἐν γράφῃ ἱστορίαν τῶν θεραπευομένων
ὑμῶν καὶ φυτῶν κατὰ τὴν μετέδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἑλ-
λην. — Ρώμην καὶ λοιπὴν Εὐρώπην, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἰ-
πποκαστανέας ἀναφέρει ὅτι αὐτὴ διεσθῆναι ὑπὸ τῶν Τούρκων
ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τοῦτο δὲ λέγουσι καὶ ὅσοι τῶν νεωτέρων

βοτανικῶν ἐγράψαν περὶ ἰπποκαστανέας, ὡς ἐξάγεται ἐκ
τῆς τελείας ἱστορικῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς προποσάσεως ἐν
ἀρχῇ τοῦ φυλλαδίου. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτῇ, καθὼς ἦν περὶ
τῆς ἰπποκαστανέας ἥτο ἢ βόρειαν Ἀσίαν, τὸ Τιβέτ καὶ τὰ
Ἰμαλάια, ἥτο ἀπλὴ ὑπόθεσις καὶ στηριζομένη ἐπὶ οὐδεμίᾳ
ἱστορικῇ πηγῇ, πρὸς δὲ τούτοις ἠγνοεῖτο ὅτι τῶν πλεόν-
στον βοτανικῶν καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ χώρα, ἐν ἣ ἡ ἰπποκα-
στανέα ἐφέρετο αὐτοφύτως ἐκ τῆς ἑλ-
— Νεωστὶ (1875) ὁ Tschitscheff ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν
ἐν Φλωρεντίᾳ οὐνοδὸν εἶπεν αὐτῷ ὁ κ. Ὀρρανίδης ὅτι ἡ
ἰπποκαστανέα ἀπαντᾷ αὐτοφύτως ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς χερ-
σονήσου. Ἀλλ' ὁ κ. Ὀρρανίδης δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν ἀκριβέ-
στερον, αἱ δὲ πληροφορίαι τοῦ ἐστηρίζοντος ἐπὶ κρίτων. Εἰς
τὸν κ. Χελδράϊ ἀπέλειπε κατὰ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κατὰ
τὴν βόρειον Ἑλλάδα περιοδεῖν νὰ εἰρητὴν πατρίδα τῆς
τοῦλάχιστον τὴν χώραν, ἀφ' ἧς ἐξορρέσθη ἡ ἰπποκαστανέα.
Καὶ δὴ οὐ μόνον εἶδε τὸ δένδρον κατὰ πρῶτον φυτόμενον
ἐπὶ τῶν πετροδῶν ἐκείνου, σὺν φάραγγος τοῦ Χελιδνίου
ὁροῦ ἐν Εὐρωταίῳ ὄρει τοῦ Μακροχωρίου, ἀλλὰ καὶ εἰς
τῇ φάραγγος τοῦ ὄρους Καλιακούδω, εἰς τῇ φάραγγος
καὶ τῇ κοιλίᾳ Στενίμω, τοῦ Τιμωρῆστος ἐπὶ τοῦ ὄρους
Κούκου καὶ ἐπὶ τῇ ὄρει, φυτόμενον εἰς ὕψος 3000, 4000
ποδῶν. Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Χελδράϊ ὅτι τὸ δένδρον φύ-
ται αὐτοφύτως (ἐγγὺς) ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων, τὸ μὲν διότι
οὐδεμία παράδοσις διετηρήθη παρὰ τοῖς κατοικοῦσι ἐν μα-
τερυτῇ ποτῇ ἐκ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὸ δὲ
ὅτι καὶ σπουδαιότερον, διότι φύεται κατὰ μέγα πληθὺς
καὶ ἐπὶ χωρῶν μεμακρυσμένων καὶ ἀκατοκήτων χωρῶν,
ἐπὶ ὧν σπανίως δὲ ἐπὶ τῇ σποδῇ τοῦρκικῆς ποδῆς. Γνωστοὶ δὲ
οἱ τὰς φυτείας οἱ Τούρκοι ἰδούσιν ἐγγύτατα τῶν πό-
λεων, ἡ ἐν τῷ αὐτῷ, ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ χωρῶν, ἀφ' ὧν
σπανίως οἱ Τούρκοι ἐν Ἑλλάδι ἀπεμακρύνονται.
Τέλος ἀνέκαθεν βεβαιώσιν: ὅτι καὶ ἀλλοχού τῆς με-
γάλης ὀρεινῆς σειράς τῆς Ὀξυας καὶ τοῦ Βελουχίου φύεται
ἡ ἰπποκαστανέα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῇ Hawking φύεται καὶ ἐπὶ
τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Πηλίου, τὰ ὅρη δὲ τὰτα δὲν κείνται
πολὺ μακρὰν τῆς Ὀξυας, ὡς κυρίως καὶ ἀρχαῖοι νομίζοντες
τῆς ἰπποκαστανέας ἐν Εὐρώπῃ, πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὴν
Θεσσαλίαν μετὰ τῆς Φθιώτιδος τῇ Εὐρωταίᾳ καὶ τῇ
περιουσίᾳ. Εἶνε δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐν τῇ περὶ τῆς Μακεδο-
νίας καὶ Θράκης νὰ μετέφον αὐτῇ οἱ βοτάνιστοι εἰς Κων-
σταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.
— Ἐν τῇ τελείᾳ κ. Χελδράϊ πραγματεύεται ἐν σύντομῳ καὶ
τὸ περὶ τῆς πατρίδος τῆς καρυδῆς καὶ τῆς ὀξύας (κοινῶς
ὀξύας) ζήτημα. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν πατρίδα παραδέχεται
μὲν τὴν γνώμην τῶν πλείστων βοτανικῶν, ὅτι ἡ καρυδὴ
μετενέχθη ἐκ τῆς Ἀσίας ἀλλ' ὀποθεῖται τοῦτο ἐγένετο
ἐν χρόνοις προϊστορικοῖς, καὶ ὅτι ἡ καρυδὴ ἐκείτοις τοσοῦτον
μεταστάθῃ πρὸς τὴν χώραν καὶ ἐξηγῆσθαι, ὥστε εἶλεται τὸν
χαρὰ κτῆρα τοῦ αὐτοφύτου καὶ αὐτοχθόνου ἀπὸ τῶν ἀρ-
χαιοτάτων χρόνων, διό καὶ ὁ θεόφραστος ἀναφέρει ἀγρίαν
καὶ ἡμερὴν καρυδῆν.
— Περὶ δὲ τῆς ὀξύας ἡτο γνωστὸν μέγιστον ὅτι μεσημ-
βρινὸν ὄριον τῆς βλαστήσεως αὐτῆς ἡτο ἡ Μακεδονία, ὁ
Ὀλύμπος, τὸ Πήλιον καὶ ὁ Πίνδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐ-
ρώπῃ. Ὁ Fraas μάλιστα εἰπε ρητῶς ὅτι δὲν φύεται να-
τίως ἐπὶ Πίνδῳ. Ἐν τούτοις ὁ κ. Χελδράϊ δὴν ἡγήθη ἐκ
διηγήσεων, μετέδῃ καὶ ἐν ἑνὶ ἀποφύτῳ ὀξύας, ἀποτελοῦ-
σας ἐκτεταμένα δάση εἰς τὴν ἄνω κοιλίᾳ τοῦ Εὐφύου καὶ
ἐπὶ τὸν κορυφὸν τοῦ ὄρους Ὄξυας (δυτικῷ κλάδῳ τῆς
Ὀξυας). Κατὰ τὰς πληροφορίες δὲ, αἱ συνελθεῖν παρὰ τῶν
νομιάδων ποιμένων, ὑπάρχουσιν ὀξύαι καὶ βορείοτερον τοῦ
Τιμωρῆστος, εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀγρῶων, καὶ ἐν Πίτρῳ
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Ἀσπροποτάμου. — Σ. ΜΗΤΑΡΑΧΗΣ.]
2156. Theodor von Heldreich: Mus-
nitza. Eine Idylle vom Korax. Mit topographischen
und philologisch-dendrologischen Bemerkungen (Se-
parat-Abzug aus M. Deffner's Archiv für mittel- und
Neugriech. Philologie Bd. I. S. 89-103. Athen. Buch-
druckerei von Andre Coromilas, 1880, 15.

Ἐν Παρίσις συνίστη ἐπιτροπὴ ἐκ διαφόρων φιλελλή-
νων καὶ ἐτέρων λογίων Γάλλων, προεβρουμένη ὑπὸ τοῦ Κ.